

искахъ да взема подъ гаранция, и зигахъ, защото тогава бѣхъ имущественъ, и имахъ кредитъ.

— Тогава защо не написахте: „елате да се исплатите, или да ме освободите?“

— Това зарадъ менъ бѣше важно, и за това писахъ на Алекс. Караюлева такова писмо.

— Вий, като чиновникъ, имате ли гаранция?

— Имахъ.

За колко?

— За 2000 лева.

Прѣдсѣд.: Вий бѣхте запитани отъ г. прокурора по важната работа на Алекс. Караюлева, но не обяснихте и сѣда не разбра.

За Александра Караюлева вий казахте, че той не е считалъ за важно полицата, че това не го интересувало, а именно нѣкоя друга работа, която го поддѣгвала за да дойде въ София. Щомъ вий сами признавате, че полицата не го е интересувала, трѣбва да е имало друго нѣщо, което да го е привличало; каква друга важна работа е имало?

— Друга работа не е имало.

— Той може да не е зналъ, че вий купувате къща, слѣдователно, трѣбва да е имало друго важно нѣщо, за да го накара да остави фабриката си и да дойде въ града?

— Друго нищо не е имало. При всичко че му писахъ така, и пакъ не дойде на врѣме.

— Тогасъ това остава необяснено.

Защ. Д. Марковъ: Азъ ще обясня тази работа въ рѣчьта си.

Прѣдсѣд.: Сега вий купувате къща, имате интересъ, а сами признавате, че това никакъ не интересувало Алек. Караюлева. И вдругъ, вий му пишете, че дѣйствително има важна работа. Види се, че е имало друга работа, защото и на другиго сте казали за тази важна работа. На кого казахте?

Подсѣд. Македонски: На брата му Димитра.

— Писмото на кого дадохте?

— На единъ селянинъ.

— Да, на конъ като вървѣлъ, вий сте му дали писмото.

— Да, така, и му порячахъ да му каже, че имамъ важно нѣщо да му кажа, а това е именно по банката.

— Братъ му Димитръ не прочете ли писмото, или не е нито видѣлъ, че за тази работа му пишете?